

NAGYBÖJT 2014

Kezdődik a nagyböjt

Hamvazószerdán az Egyház hamut hint a hívők homlokára: „Emlékezz ember, hogy porból vagy, és porrá leszel”. Elhangzik a felszólítás: Térjetek meg, elközelgett Isten Országá! Az Úr húsvétjára, a mi megváltásunkra készülünk. Jézus meghív bennünket, hogy vonuljunk ki vele a pusztába (csöndbe, önmegtagadásba), hogy megtisztuljunk, hogy helyet készítsünk a szívünkben.

A fogyasztói társadalom nagy veszélye, hogy az ember nem tud lemondani, alkalmazkodni. Szabadságot sürget, és rabságba hajtja a fejét. Szolgája lesz a szenvedélyeinek, házának, autójának, pénzének, az érvényesülésnek. Jézus szabadító, megváltó. A látszat szabadság helyett igazi életet akar adni. De ehhez ki kell menni vele a pusztába..!

Áldott nagyböjtöt. Dr Csáki Tibor

Keresztúton

Tudsz-e úgy szeretni, ahogy én szerettem...?

Reszketni, remegni az Olajfakertben...?

Elhagyatva lenni, egyedül a bűnnel...?

Szemben a Halállal, szemben a közönnyel...?

Adnád-e kezedet szorító kötélnek...?

Arcodat a gúnynak, lenéző köpésnek...?

Tudsz-e mellém állni fojtogató csendben...?

Az ostorozásnál eltakarnál engem...?

Tudsz-e úgy szeretni, ahogy én szeretlek...?

Tudsz-e tűrni értem, hordani keresztet...?

Roskadva, remegve, föl, egész a célig...?

Akkor is, ha szíved ezer sebből vérzik...?

Tudod-e karodat szélesre kitárni...?

Az egész világért áldozattá válni...?

És tudsz-e pihenni úgy a kereszten, hogy örvendezz rajta: mindig ezt kerestem...?

Tudsz-e mellém hágni...? A helyembe lépni...?

Magadat feledve életemet élni...?

Egészen eltűnni, elmerülni bennem...?

Tudsz-e úgy szeretni, ahogy én szerettem...? Szent-Gály Kata:

SZENT NEGYVENNAP

I. A szent negyven nap felkészülés a húsvétra. Meghívás, hogy ünnepeljük Jézus halálát és feltámadását: magát a megváltó Jézust; meghívás, hogy mi is legyünk készek Vele meghalni a bűnnek, önzésünknek, s Vele folytatni

a megváltás művét - kiegészíteni testünkben, ami hiányzik Krisztus szenvedéséből, embertársaink javára.

Az igazi böjt célja, hogy ne önmagunknak éljünk, hanem megnyissuk szívünket Istennek. Nagyböjt heteire egy-egy szentet választunk példaképnek. A szent negyven nap vasárnapi olvasmányai az útmutatóink a Jézussal való benső találkozás útján.

Ezek alapján készítettünk egy lelki tervet a nagyböjt 6 hetére. Hétről hétre ismerkedünk egy-egy magyar szenttel: megfigyeljük, ő hogyan követte a megváltó Krisztust.

Nagyböjti feladat: Tervezzük meg nagyböjtünk elhatározásait: a napi jótetteket (konkrétan mit is fogok tenni ezen a héten pl. a családban, munkahelyen?)

Valamiről lemondok, vagy valamit vállallok szeretetből, nagyobb figyelemmel vagyok a környezetemben élőkkel szemben.

A családi közös ima mikor és hogyan lesz?

Kiegészztelődés ideje - Istennel (gyónás?!)

- embertársaimmal (kivel is kellene kiegészztelődnöm?)

Ima: Jézus, arra hívsz, hogy újuljak meg. Szeretnék megtérni, átadni neked nagyböjtömet. Szentlélek, alakítsd bennem Jézust! Adj fényt, hogy felfedezzem bűneimet, s tudjak hinni az újrakezdésben! Add, hogy Te légy világoosság bennem mások számára!

1. hét

Evangélium: Jézus 40 napra a pusztába megy, utána ezt hirdeti: "Betelt az idő, közel van Isten Országá. Térjete meg és higgyetek az evangéliumban" Lk.4.1

A Lélek minket is 40 napos lelki gyakorlatra hív, hogy Isten megújíthassa velünk szövetségét.

Heti terv: Ha még nem tettük meg, tervezzük meg a nagyböjtöt.

A szent 40 nap legfontosabb eszköze: élni a jelen pillanatot, amelyben meghallhatjuk Jézus (és a Lélek) hozzánk szóló szavát, s IGENT mondhatunk rá.

Induljunk ezzel a szándékkal már

reggeli imánkban, és mondjunk Igent napközben, előttünk álló nehéz feladatokra.

Szent Adalbert (+997)

Életének egyik jellemzője, hogy minden máshogy történt, mint ahogyan ő tervezte, de ő mindig igent mondott.

Prágai fejedelmi család sarja. Istennek adja életét. A csendet, a békét keresné egy római kolostorban, ehelyett a pápa és előljárói utasítását követi. Püspök lesz, egész életében úton van, s a világ forgatagában él: Cseh-, Magyar, Lengyel-, Poroszországban hirdeti az evangéliumot, majd annak vértanúja lesz. Tanúja annak, hogy akkor lehetünk szentek, ha minden (legyen bár váratlan) helyzetben megteesszük Isten akaratát.

Nem zúgolódunk a váratlan helyzetek, feladatok miatt, hanem szeretettel igent mondunk rájuk.

2.hét

Evangélium: "Ez az én szeretett Fiam, őt hallgassátok!" Lk.9,28

Olvasmány: Ábrahám hitt, ezért az Úr megáldotta

Heti terv: Hol hallhatjuk meg Jézus hozzánk szóló szavát?

Az evangéliumokban. Így olvassuk, hallgassuk tehát az evangéliumot. De nem csak ott szól. Ő mindig szól hozzánk, különösen az imában és felebarátainkban. E héten reggeli és esti imánkban legyünk összeszedettek, hogy meghallhassuk hozzánk szóló szavát. És az imákból erőt merítve induljunk az életbe, így képesek leszünk a szeretet csöndjébe helyezni magunkat embertársunk előtt, és befogadni őt. S akkor Jézus, aki ott rejtőzik minden emberben, szólni fog hozzánk. (Jézus szavát napközben vagy máskor csak akkor hallhatjuk meg, ha folyamatosan törekszünk, hogy meghalljuk őt a felebarátainkkal való találkozásokban.)

És embertársaink is így találkozhatnak általunk Jézussal, ha Jézus szeretetével "be tudjuk fogadni" őket.

Mi is hiszünk abban, hogy Isten ad erőt, hogy szeressük embertársainkat. Képes megújítani bennünk a szeretetet, elfogadást, ami ki fog sugározni a környezetünkre.

Szent Kinga (+1293)

IV. Béla király lánya, Szent Margit nővére. Életírói szerint híres szépség. Mint királylány, gazdag. És mégis Istennek szenteli mindenét. Életének egyik mindennapos forrása a találkozás Jézussal az imában. Ez teszi képessé arra, hogy embertársaiban is találkozzon Jézussal, és Őt adja nekik. Amikor férjhez adják Boleszláv lengyel herceghez, szeretetével rá tudja venni, hogy ő

is csak Istennek szentelje életét. Jézust találja meg embertársaiban (alattvalóiban) is: minden vagyont a szegényekre, betegekre fordítja, személyesen részt vesz szolgálatukban.

A lengyel nép egyik legnagyobb királynéját tiszteli benne

3. hét

Evangélium: "Tartsatok bűnbánatot!" Lk.13.1

Heti terv: Hogyan tehetnék e héten a vasárnapi szentmisét életünk közép-pontjává: egyedül vagy a családban? Ha lehet, jussak el hétköznap is szentmisére vagy szentségimádásra. Hallgassam meg lelkemben, mit mond nekem: Jézus itt maradt köztünk a Kenyérben!

Emésszen, izzítson a buzgóság Jézus szeretetéért, hogy továbbadjam azt; hogy (mint apostol) megéreztessem azt másokkal. Legalább naponta egyszer legyek isteni "táplálék": Istent-adó, apostol felebarátaim számára.

Szent Gellért (+1046)

Velencében született. Keresi,hol tehetne sokat Istenért. Szerzetes lesz.

Hittérítőnek indul a Szentföldre, de a Gondviselés Magyarországra vezet.

Szentté nevei Imrét, támogatja előre menetelésben Gizellát, Istvánt. Közben újra és újra az imádságból, a szentmiséből merít erőt (visszavonul remetéskedni a Bakonyba). Aztán Csanád püspöke lesz, s a magyarok apostola. A trónviszályban békét teremteni indul két püspök társával, amikor a Dunába lökik őket a pogányok, arról a hegyről, amelyet azóta Gellért hegynek hívunk. Élete így vált termékennyé.

Nagy felelősség másokat tanítani, jó példával elől járni. Szentté, nemes lelkűvé nevelni azokat, akiket Isten ránk bízott.

Ne fáradjunk bele soha, még ha néha reménytelennek tűnik is!

4. hét

Evangélium: „Fiam elveszett, de megkerült” Lk.15.1

Heti terv: Legyen ez a hét a hála hete: azért, hogy Jézus megvált, hogy nem ítél el. Próbáljak meg e héten mindenkiről jót mondani, senkit nem ítélni.

S ha mégis ítélkeztem valaki felett, s ezt kimondtam, próbáljak először magamban rendet csinálni (majd újra Jézus szeretetével nézni rá), majd jót mondani róla. Emberi természetem menthetetlenül ítélkezik. Csak a bennem élő Jézussal vagyok képes szeretni a számomra ellenszenves embert; ha egyesülök Vele, aki ezért az emberért is meghalt, őt is megváltotta.

Szent Hedvig (+1399)

Nagy Lajos királyunk lánya. Lengyelország majd Litvánia királynője. Jagelló pogány litván fejedelem azt

ígéri, ha feleségül megy hozzá, megtér egész népével együtt. Hedvig életét adja azért, hogy Jézust adhassa a pogány fejedelemnek és népének. Nem ítéli el a pogányt (kérőjét és pogány népét), hanem szereti őket Jézus szeretetével. Férje és Litvánia valóban kereszténnyé lesz. Hedvig jézusi szeretetének gyümölcse, hogy megszeretik őt, s így nagy tervszerűséggel terjesztheti a kereszténységet. Egyetemet, papnevelő szemináriumokat kolostorokat, kórházakat alapít. Alig, 26 éves, amikor meghal. Krakkóban a királyi templom főoltára alá temetik. A lengyeleknek máig legkedvesebb szentje.

Adjunk hálát mindig, hogy munkálkodhatunk, hogy másokért élhetünk!

5. hét

Evangélium: „Menj, de többé ne vétkezzél!” Jn. 8.1

Heti terv: Jézus életének csúcsa a kereszt volt. Ott vonzott magához mindenkit. A kereszten minden fájdalomunkat és keresztünket magáévá

tette, s meghívott minket, hogy egyesüljünk megváltó keresztségünk titkával. Előfordul, hogy rosszkedvű vagyok, fáradt, testi vagy lelki fájdalom nyomaszt, vagy mások bánatnak. Minden fájdalomban jelen van Jézus, aki a kereszten minden fájdalmat magába ölelt. Szeretném felismerni Őt, és dicsőíteni a fájdalomban is, és így "kiegészíteni, ami hiányzik Krisztus szenvedéséből, mások javára" (vö. Kol 1,24).

Kassai vértanúk (+1619) - és más vértanúk

A vallásháborúk idején sajnos a különböző egyházi közösségek tagjai nem egyszer üldözték vagy megölték a másik egyház tagjait. Így gyilkolták meg a három kassai vértanú papot is Bethlen Gábor hajdú. Először hitük megtagadására akarták kényszeríteni őket, de amikor erre nem voltak hajlandók, végeztek velük. E papokból az a bizonyosság áradt a szörnyű kínzások közepette, hogy szenvedésüknek van értelme...

(Magyarországnak nagyon sok más vértanúja is volt. Gellért és 2 püspök társa, Adalbert... Boldog Apor Vilmos püspök is, akit egy orosz katona ölt meg, miközben a nőket védelmezte. Sok-sok magyar pap, szerzetes és világi, akiket a fasizmus vagy a kommunizmus üldözései alatt öltek meg... Mint Salkaházi Sára szociális testvért és hitünk több száz magyar vértanúját.)

A vértanúk életleírásai gyakran beszámolnak arról, hogy ők nagyon tudatosan és örömmel készek voltak életüket áldozni Jézusért, embertársaik javára. Ők tudták, hogy a szenvedésből élet fakad: ha szenvednek Jézusért, Jézus által ők is Jézushoz vonzanak másokat.

6. hét Nagyhét

Legyen ez a hét a Megváltás ünnepe egyéni és (ha lehet) családi életünkben! Jézus életét adta, hogy új életet adjon nekünk. Határozd el, hogy részt veszel *a szent 3 nap liturgiáin, hogy azok megújíthassanak. E 3 napban éljük át e napok titkait:*

Szentmise- Kereszthalál - Feltámadás.

Heti terv: Hálaadás, hogy Jézus megváltott, felemelt. Részt szeretnék venni megváltó művében. Az imám legyen ima másokért is! A mindennapi feladatokat, szolgálatokat örömmel végzem, mert ezzel is Jézussal egyesülök, s a megváltás művét folytatom.

Szent Margit (+1270)

Úgy tűnt, a tatárok megsemmisítik Magyarországot, amikor Margitot (akit ekkor még szíve alatt hordozott anyja) felajánlották a szülei váltságul Istennek. S megtörtént a csoda: a nagy kán váratlanul meghalt, s a tatárok kitakarodtak. Margit kicsiny korától tudatosan vállalja, hogy váltságul adja életét népe, családjá megújulásáért. Margit így imádkozott: a megváltó Jézussal egyesültem, másokért. S így szolgált: királyleány létére ezért tudott örömmel padlót mosni, edényeket mosogatni, teregetni, szolgálai munkákat végezni, mert Krisztussal tette: minden szenvedését, szolgálatát Krisztussal egyesítette.

Mi is felajánlhatjuk a napi nehézségeinket, küzdelmeinket szereteteinkért, embertársainkért.

Minél teljesebb odaadással éljük a Szent Negyvennapot, annál inkább kell átmennünk kisebb-nagyobb meghalásokon (nagypéntekeken), s annál teljesebben fogunk egyesülni húsvét titkával: az értünk meghalt, de halálában is a feltámadást hordozó Jézussal. Annál inkább tapasztaljuk a Lélek kiáradását saját lelkünkbe és másokéba. S annál bensőbben élhetjük meg megváltottságunk örömét! Így készülünk fel jól a húsvét ünnepére és egy húsvéti keresztény életre: arra, hogy életünkben folyamatosan ural-

kodjék a feltámadás titka, és a hála azért, hogy meg-váltottak vagyunk!

(Vigyázz! Ne tégy több elhatározást, mint amennyit örömmel tudsz vállalni! De jó, ha minden napra vállalsz legalább egy-egy lemondást, és teszel valamit szeretetből. Lemondásaidat kiválaszthatod az egész szent negyven napra, vagy válthatod hetente, esetleg néhány naponta.)

Külső önmegtágadások:

-Bőjtöltsük a szemünket! A szem a lélek ablaka. Sok halálos bűn kezdődött a szemem keresztül.

-Bőjtöltsük a fülünket! Nem kell mindent megtudni. Zárjuk el fülünket minden megszólás és pletyka elől.

-Bőjtöltsük a nyelvünket! A sok beszédben nem lehet elkerülni a bűnt. Teremtünk csendet magunkban és magunk körül.

-Bőjtöltsük a testet azzal, hogy nem adunk meg neki minden kényelmet! A test legnagyobb bőjtölése az álom elvonása. Kezdődjék a kelés fűrge, vidám, nagylelkű kiugrással.

Belső önmegtágadások:

-Tagadjuk meg kishitűségünket!

-Tagadjuk meg elpuhultságunkat!

-Tagadjuk meg magunkat az emberekkel való viszonyunkban. Elviselni a nehezen elviselhetőt!

(Radó Polikárp nyomán)

Nagy dolgokat tenni nem tudunk, csak kicsiket, nagy szeretettel.

Az alábbi kis történettel azt szeretném bemutatni, hogy az iskolában is működhet a szeretet, nemcsak a tanár és diák viszonylatban, hanem a kollégák között is.

A munkahelyemen elég sokan, kb. hatvanan dolgozunk együtt, a közösségi terek a szünetekben meglehetősen zsúfoltak. A 15 perc szünet nem sok mindenre elegendő, éppen csak fel tudunk alatta készülni léleken a következő óránkra, esetleg elfogyasztunk egy csészényi kávé vagy teát. Az idő szűke miatt azonban arra már nem mindig jut idő, hogy el is mosogassunk, így előfordult, hogy a mosatlan csészék halmokban álltak a mosogatóban. Számomra a rend, a harmónia megléte a mindennapokban nagyon fontos, így arra gondoltam, hogy elmosogatom a kollégáim által használt csészéket is, mert nem esik nehezemre. Egy idő után meglepő dolgot tapasztaltam: a kollégáim maguktól elmosták a csészéiket, valószínűleg így tisztelve meg az eddigi munkámat.

Isten legfőbb parancsa, a szeretet tehát működésbe lépett, és azóta alig kell mosogatnom a tanári szobában.

/Kun Sándor/

Nincs nagyobb boldogság, mint ha szeretnek bennünket embertársaink és úgy találjuk: jelenlétünk hozzájárul ahhoz, hogy jól érezzék magukat.

Az ima, mint találkozás Istennel

Az ember akkor kezd el először imádkozni, amikor ráébred arra, hogy valami hiányzik neki: az érték, a beteljesedés, a tökéletesség - Isten. Azt a felismerést, hogy életünkben hiányzik a lényeg, el lehet fojtani borban, rádióban, moziban, ágyban, munkában, mámorban, szenzációkban, vagy el lehet felejteni a lármában. De ha valaki szereti a valóságot és az igazságot, akkor elindul Isten keresésére, aki lényével betölti érzéseinket és értelmünket.

Számtalan ember évtizedekig él, mire megtalálja az Istenhez vezető utat. Aki nem indul el keresni az Ő személyes Istenhez vezető útját, előbb utóbb elfojtja magában az Isten utáni vágyat. Isten-pótlékokon fog élni: Horoszkóp, agykontroll, divat... stb.

Az Istenhez vezető útra való rátalálás hallatlan erőt ad az embernek. Az Istennel való első találkozás mélyen behatol a szívünk belsejébe és megváltoztat bennünket. Olyan mélyen bevésődik szívünkbe, hogy soha nem tudjuk elfelejteni. Isten által meg

lettünk jelölve. A Vele való találkozás meggyorsítja előbbre haladásunkat. Ettől kezdve az ember szorgalmasan és sietve keresi Istent, mivel megerősödött reménye. Csupán egy valami hiányzik: hogy Isten állandóan vele legyen otthonában, mindennapi munkájában, élete kertjében, vagyis mindenütt.

Uram, elindultam-e keresésemre?

Megjélöltél-e már engem?

Uram nagyon szeretnék vágyakozni utánad.

Az ájtatosság különös formája lopakodott be az egyházba: vasárnap szentmise, esténként egy Miatyánk, Húsvétra és karácsonyra elvégezni a szentgyónást. Mindössze ennyi. Nekik csupán azért van szükségük Istenre, hogy az esetek többségében kihasználják Őt. Isten a közeledbe jött, az utána való vágyódást már a szívedbe ültette. Talán már fel is fedezted. De épp ez a bűne a nyugati világnak, hogy felismerte a hozzá vezető utat és mégsem indult el rajta. Gandhi miért nem akart megkeresztelkedni?

A mai ember elvesztette gyökerét és benső tartalmát, ezért hiányzik belőle Isten békéje. Ezért van békétlenség a világban és a munkahelyeken. Nem szabad belefáradnod Isten keresésébe. Időt kell szakítanod naponta Isten számára. Naponta szükséged van egy negyedórára vagy egy félórára, amelyet Istenre szánsz. Ha ezt nem veszed komolyan, nincs miről beszélünk. Ha nem tapasztaltad meg

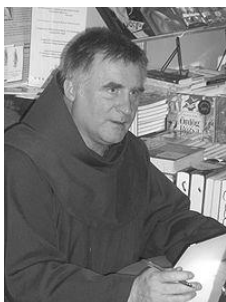
Istent, hogyan fogod Őt szeretni? Ha valaki házas, az naponta házas. Ha Istennel valóban kapcsolatban vagy, akkor naponta kapcsolatban vagy Vele. Naponta meg kell kérdezned: meg vagy-e elégedve velem Uram?

Kemény harc lesz az ébresztőórával és a fáradtsággal.

Harc a hitemmel, családommal.

De ez a küzdelem megéri.

~~~~~  
**Böjte Csaba: Bátorítlak, hogy útra kelj!**



A mi Urunk Jézus Krisztus jó nyugodtan üldögélhetett volna a Mennyei Atya jobbján, hogy onnan kommentálja a földi eseményeket, de ő

nem ezt a kényelmes utat választotta, hanem eljött közénk, vállalta az emberi létet, annak minden gondjával, nehézségével, örömeivel. Bátran a földi pályára lépett!

Gyerekkoromban emlékszem, ha egy-egy hokimeccs előtt a nagyfiúk azt mondták, hogy te nem játszatsz, csak ülj a kispadon, akkor mi végtelenül szomorúak, elkeseredettek voltunk. Sírtunk, hogy nem engedik, hogy játsszunk, pedig fent a pályán csak kék

feltok, izomláz, és sokszor a vesztes csata miatti keserűség várt. Sírtunk, mert jó dolog a pályán lenni, játszani, még akkor is ha a játék nehéz és kemény, vagy ha a vége a bukás vagy csúfos kudarc. Aztán felnöttem és rájöttem, hogy hihetetlenül sok pálya van, izgalmasabbnál izgalmasabb, de azt is látom, hogy hihetetlenül sokan, önként ott ülnek akár évekig a kispadokon. Folyik a tereferé, közben okosan beszélnek, csevegnek, látszat-életet éldegélnek. Szépek, épek, okosak, egészségesek, de nem merészkednek ki a pályára, csak pénzért hajolnak le. Ők azok, akik folyamatosan nézik, hogy mit írnak az újságok, mit mondanak a rádióban, mit mutat a televízió, és milyen pályázatokat írnak ki!? Más dolgával törődve, a saját pályájukon egy lépést nem tesznek.

Ők a „kis adok” emberei!

Egy életünk van ezen a földön! Egyetlen lehetőség, és nem lenne szabad hagyni kiperegni értelmetlenül újjaink közül a napokat, hónapokat, éveket. Indulj el! Tanácstalan vagy? Hogy hol, melyik pályán van a te helyed? Hogy mit kell te csinálj, miért lenne érdemes odaadnod az életed? Nézz a szívedbe! Az Isten által szívedbe írt legszebb vágyaidban keresd a választ! Tiszta vágyaid vezetnek, jobb tanácsadóra úgysem lelsz. Azt a lányt kell elvenned, ki számodra a legszebb, ki mellett érzed, hogy le tudnád hozni az égről a csillagot. És azt a hivatást válassz, melynél szebbet nem tudsz

elképzelné magadnak. Az ibolya a maga kis kék szirmait bontja a fényre, sajátos létével hirdeti a teremtés csodáját. A napraforgó, ugyanannak a ragyogó fénynek a szerelmese, de létszimbóniája egészen más. Mindkettő kedves az Isten előtt. Te kell megtaláljad a pályádat!

Egy biztos, arra születél, hogy hegyeket mozgass, hogy csodákat tegyél nagy-nagy alázattal. Életed az, hogy valamit a végtelen szépségből, jóságból, igazságból, szentségből láthatóvá tégy e földön. Igen, azért vagy a földön, hogy életed és munkád által felragyogjon a végtelen Isten ereje, bölcsessége, jósága, irgalma, szeretete. Mindegy, hogy mit alkotsz, csodálatos festményt, zeneművet, virágos kertet, városokat összekötő utakat, vagy szép családi házat, melyet betölt gyermekeid vidám kacagása.

Mindegy! Te döntesz, de döntsél és indulj el! Bátor elhatározással dobd ki a hálót, lépj rá, ha kell, a hullámokra. Ne félj! Kemény munkára, alkotásra, a világ tovább teremtésére született lényed hihetetlenül szívós, találékony, erős, magad sem gondolnád, hogy milyen csodálatos források fakadhatnak fel benned, ha útra kelsz. Az

első lépéseid bizonytalanok lesznek, talán meg is torpansz, de te tudod, hogy egy igazi ember nem nyafog és nem siránkozik. Te nem tápos csirke vagy, hogy a napfénytől is megijedj és feladd a céljaidat, te a világot teremtő nagy Isten gyermeke vagy, csoda, kinek lépteit angyalok vigyázzák. Minden lépés nehéz, de neked tudnod kell, hogy az erőfeszítés új izmokat rak a csontjaidra. A kudarcok okosabbá tesznek és alázatosabbá. Mindenből tanulsz, bölcsőbb leszel, és óvatosabb, megfogod mások kezét, társakat keresel, tanácsot kérsz, elgondolkodsz. Megpihenhetsz, ha zihál a tüdő, de ne add fel, hidd el, haladsz! A kezdetben gyéren felcsillanó eredmények, a sikerek olyan édes ízzel töltenek majd el, melyek szárnyakat adnak a tovább haladáshoz.

Tudnod kell, hogy nemcsak az életműved születik mindennapi munkád által, hanem te magadat is szüled küzdelmeiddel. Festményed festővé tesz, és a ház, melynek alapjait lerakod, benned is felépül és általa több leszel. Egy fiatal lány, ki férjhez megy, nemcsak gyermeket, hanem édesanyját is szül a világra. Alkotásaidal, létbe hozott csodáiddal egy új világ teremtője vagy, melyben immár te vagy a ragyogó nap,



és körülötted forognak, mint a bolygók, a kitarító munkád gyümölcsei. József Attila versei, kis csibék, a fészekaljából kirepülve immár önálló életüket élve hirdetik alkotójuk nagyságát, azt, hogy Isten a teremtést folytatja általunk is. Kós Károly épületei örökre ott ragyognak körülötte, hirdetik, hogy alkotójuk élt és megtalálható az isteni csira még az emberi végességében is. A mindennapi erőfeszítéseid visszahatnak rád, belőled jó mesterembert, okos tudóst, lánglelkű művészt, bátor államférfit, gyermekeivel játszó édesapát, egyszóval szentet faragnak. Munkás életed által felnősz, kibontakozol, és halálod után Istennel, – mint kik együtt viselték a munkában a nap hevét – egy asztalhoz ülhetsz. Ő szeretettel átölel, és te megérted, hogy minden pohár víz, mit szeretetből adtál, jobbá tett, Istened képére, hasonlatosságára formált, megszentelt, és elvezetett Istened karjai közé.

Szeretettel: /Csaba testvér/  
~~~~~

A bűnbánat, újramez

A Teremtés könyve leírja, hogy az első ember fellázadt Isten ellen. Pedig boldogan élt. Nem hiányzott neki semmi. Isten körülvette őt atyai szívének gondosságával, minden jóval. Az ember mégis úgy döntött, hogy elszakad az Atyától. Ez a szakadás egész világképét megváltoztatta. Eddig

biztonságban és örömben élt, a bűn után azonban félelemben és szomoruságban élt. Félni kezdett Istentől, félni kezdett a jövőtől, önmagától, a világ-tól. és nem sokára az ember félni kezdett a másik embertől. Ebben a félelemben élsz te is.

Jézus azért halt meg érted a kereszten, hogy visszatérhess az Atyához! Az Atya számodra azt jelenti, hogy van valaki, akinél elmúlik a félelmed, akinél biztonságban lehetsz, Ő elfogad, segíti növekedésedet, a benned lévő értékek kibontakozását, az örömet és a békét!

A Szentlélek nyilatkoztatja ki neked az Atya jóságát: "A fogadott fiúság Lelkét kaptátok, melyben azt kiáltjuk. "Abba! Atya"(Róm 8.15) Hazatérésedet egyedül a szívedben lévő lázadás akadályozza. Ezt a lázadást nevezzük bűnnek. Ne félj elszakadni a bűntől! Gondolj arra, hogy az Atya nagyon vár téged. Aggódik érted. Szeretné, ha Vele lennél és minden rossztól megtalmozhatna. Ezen a héten dönts el visszatérsz az Atyához, megtisztulsz a bűnbánat szentségében. Mondd te is a tékozló fiúval: "Fölkelelek és Atyám-

hoz megyek."(Lk.15.18) Az Atyához való hazatérés lényege egy új gondolkodásmód. Ennek értelmében az ember elszakad attól az erőlködéstől, hogy állandóan az emberek véleményéhez igazodjon. Egyedül Isten véleménye legyen számodra fontos. A következő ima legyen ezen a héten a te himnusod.

Elkezdem újból, meg újból, de elbukom, Atyám, miért?

Erőssé így teszel engem, ha bukás meg kudarc is ér!

Álmodtam életem szép lesz, gazdagon nyújthatom át,

S ím jövök lásd üres kézzel, nincs semmim, ezt adom át.

Vedd semmiségem, csak ez van, hát vedd el Atyám!

Amint a gyermek: ha sírt is csak fölnéz, s már nevet tovább.

Így teszek, újrakezdek, s hagyom, hogy vezess tovább.

Vállalom bármit is küldesz, vállalom ügyis, ha fáj.

Jól tudom, csak Te győzhetsz, s ennyi a tennivalóm,

Szeressek szívből és higgyek, s megleljem arcod Atyám!

Segíts, hogy újra kezdjek, másra se figyelve már,

Mindig a jelenben éljek, s szeressek szívből Atyám!

„ÉNKERESZTÚT”

Imádunk Téged Krisztus, és áldunk téged !

Mert szent keresztet által megváltottad a világot.

1.Pilátus halálra ítéli Jézust. Téged mire ítél (mit vár el tőled) a világ: hitvesed, szülőd, gyermeked, munkahely, iskola – és te mit vársz önmagadtól?

2.Jézus vállára veszi a keresztet. Mi a te keresztet? Életkor, betegség, szülő, hitves, gyerek, munka, tanulás, csúnyának érzed magad, szex, alkohol, főnök...

3.Jézus először esik el. (3 elesés; az első: ki- és mi miatt; második: mit élsz át; harmadik: ki, mi segít felállni?) Mindnyájan padlóra kerülünk. Te ki vagy mi miatt kerülsz padlóra? Személyek, kilátástalanságok, bűnök?

4.Jézus édesanyjával találkozik. Mire gondolsz a szó hallatán: Édesanya? Ha már meghalt, hogyan él

benned? Érzed-e, hogy imádkozik érted?

5.Cirenei Simon segít Jézusnak. Kik a te Simonjaid? Ha úgy érzed: nincs, az baj! Mondd el Jézusnak, ki a te Simonod, s köszönd meg őt!

6.Veronika. (számomra a gyengédség, a bensőségesség állomása) Veronikának nincs ereje, befolyása, vagyona, hogy megmentse Jézust. Egy kendője van csupán. Veled ki gyengéd? Te kivel élsz meg gyengéd pillanatokot? Mondd el Jézusnak, és köszönd meg Neki őt!

7.Jézus másodszor esik el. A padlón vagy. Ha a padlón vagy, mit élsz át, mit élsz meg? Dühöt, kiszolgáltatottságot, tehetetlenséget? Mivé válsz?

8.Jézus vigasztalja az asszonyokat. Hát mindent csinál, csak nem vigasztalja őket. Beszól nekik: „Maga-tokat és gyerekeiteket sirassátok!” Ez az állomás a pletyka, a közvélemény állomása. Téged mennyiben befolyásolnak szerepeid? Az elvárások? Mersz-e önállóan dönteni? Rá mersz-e hagyatkozni a Szentlélek vezetésére, ami biztos, hogy az árral szembe visz?

9.Jézus harmadszor esik el. Itt vagy, tovább jutottál! Ki vagy mi segít felállni?

10.Megfosztják ruháitól. (szerintem a leglényegesebb) Mersz-e meztelen lenni? Vagy vannak, amiket titkolsz, elhazudsz? Mersz-e őszinte lenni? Ha az emberhez nem vagy őszinte, Istenhez sem!

11.Keresztre feszítik. Mindnyájan megfeszítettünk! Te ki vagy mi miatt feszítettél már meg? Kiért, miért adod magad keresztre?

12.Jézus meghal a kereszten. Sokszor meghalunk életünk folyamán. Meghalunk lányságunknak és fiúságunknak, gyermekségünknek, fiatalságunknak, apaságunknak és anyaságunknak (baj, ha valaki nem hal meg neki, ha nem tudja elereszteni gyermekét), meghalunk okosságunknak és kiválóságunknak... A halált is tanulni kell. Te kiért, miért haltál már meg?

13.Pieta. Jézus holtteste anyja ölében. Legtöbbünk már látott halottat. Mi mindent kaptunk halottainktól? (Szülő, hitves, nagyszülő, barát...)

14.Jézust sírba teszik. Te mit hagysz magad után? Mi él belőled tovább? Mosolyod? Zsémbességed? Cseneded? Békéd? Szereteted?

-Könyörülj rajtunk Uram! Könyörülj rajtunk!

Morzsák

A hit megrendíthetetlen erőt ad, de ha a kételkedés szelleme beférkőzik a tudatba, és nem vagy elég figyelmes, -gyökeret verhet.

Az alázatosság és a szeretet együtt járnak. Az egyik megdicsőít, a másik megszentel. Az alázatosság és az erkölcsi tisztaság két szárny, melyek Istenhez emelnek, és szinte megistenítenek minket.

A választásokra készülve.

Veres András püspök gondolatai

Mindenekelőtt azt jó fontolóra vennünk, hogy a választás igazi ünnep kell, hogy legyen, hiszen a demokratikus államokban, ahol lehetőség van arra, hogy minden ember kifejezhesse véleményét egy adott társadalmi, politikai berendezkedésről, annak irányításáról, ünnep kell, hogy legyen az, amikor ezt saját szavazatommal meg tudom erősíteni vagy el tudom utasítani. Kell, hogy komolyan is vegyük ezt a felelősségünket, hiszen azok, akik nem a krisztusi értékrend szerint, nem a mi értékrendünk szerint dolgoznak, azok támogatása nem lehetséges egy keresztény ember számára. Szükség van arra, hogy megfontoltak tudjunk lenni, tehát meg kell ismernünk egy-egy pártnak, egy-egy politikusnak a munkásságát, véleményét, aszerint kell a saját értékrendünkkel azt egyeztetni, ütköztetni, és az alapján születhet meg a döntésünk. A Katolikus Egyház egyenesen lelkiismereti kötelességnek írja elő a választásokon való részvételt. Ezt tehát mindnyájunknak ezzel a felelősséggel kell tenni, hiszen nekünk feladatunk ebben a földi világban is Isten országának építése. Egészen biztosan maguk a keresztények is sokféle politikai elképzeléssel bírnak, másrészt a politikai pártok is a

legkülönbözőbb szempontokat villantják föl a választók előtt, hogy őket válasszuk. Semmiképpen sem lehetünk áldozatai egy megtévesztő kampánynak, hanem a legjobb képességeink, tudásunk szerint utána kell mennünk a dolgoknak, tájékozódunk kell, és ez alapján kell a voksunkat arra a politikusra adnunk, akiről úgy érezzük, leginkább képviseli az evangéliumi, keresztény értékrendet. Nagyon nehéz ez a választás, hiszen senki sem csak fehér vagy csak fekete, de ehhez kell kérni mindig a Szentlélek megvilágosító erejét, Isten bölcsességét, hogy jól tudjunk ítélni és jól tudjunk választani.

Igenis magát a személyt kell mérlegre tennünk, hogy saját életvitelében, erkölcsiségében hogyan éli azt az értékrendet, amely az ő politikai nézete. A másik dolog, amit figyelniük kell, az a program, amit maguk elé állítanak, és a választókat meg akarják hozzá nyerni. Mindenekelőtt azt gondolom, hogy az élet védelme, ami az első és kötelező kell, hogy legyen.

Tehát azok támogatása, akik az életet, az emberi életet a fogantatás pillanatától annak természetes befejezéséig

védni, óvni és segíteni akarják. Másik nagyon fontos szempont a keresztény házasság és általában a házasság védelme, amely egy férfinak és egy nőnek a szeretetközössége. Számunkra, hívő emberek számára nem utolsó sorban az is fontos, hogy olyan politikusra vagy politikai programra adjuk le a szavazatunkat, amely az Egyház evilági kibontakoztatását, annak működését szabadon engedélyezi, hogy a társadalmi élet minden területén képviselhesük azt az értékrendet, amelyet az evangéliumból ismerhetünk meg. Ennek kapcsán mindenképpen említésre szorul az is, hogy olyanokra van szükség, akik tudnak igazi megoldást nyújtani a rászorulóknak, a szegényeknek, s akik képesek arra, hogy ne csak szóban, hanem tettekben is enyhítsenek a rászorulók nyomorúságán. Az Egyház szívesen segít a társadalomnak abban a szociális gondoskodásban, amely a társadalom egyik legfontosabb feladata, hogy ne legyen partszélre vetett ember, ne legyen olyan, akinek az emberi méltóságban megélt élet lehetősége is hiányzik.

Álarcaink

Farsangi multságaink tartozéka a jelmez és az álarc, és egy kicsit talán azzá is akarunk válni, amit magunkra öltünk, mert egy kicsit mások szeretnénk lenni. Hiszen milyen jó lenne néha erősnek látszani, elrejtteni a

gyengeségeinket, a nem megmutathatóknak vélt oldalainkat, azt gondolva, hogy sokkal pozitívabban értékelné minket a környezetünk, ha mi olyan szépek lennénk, mint amilyenén a jelmez varázsol. Ugyanakkor a jelmez meg is véd. Abban a pillanatban nem ér a nevem, és akit a jelmez megmutat, annak a nevében cselekszem. Tetteimért nem én felelek, hanem az, akinek látszani akarok. Viselünk-e álarcot a hétköznapi élet-

ben? Vagy pedig egyszerűen csak arcaink vannak, amelyek mind rólunk szólnak, és a helyzeteknek megfelelően képessé tesznek arra, hogy a másik emberrel kapcsolatba lépjünk?

Előfodul azonban, hogy hétköznapi álarcaink kifejezetten a másik megtévesztésére szolgálnak. Amikor valaminek a látszatát akarom kelteni, tudva, hogy az tőlem teljesen idegen. Előnyt szeretnék elérni, vagy azt, hogy megfeleljek a környezet elvárásainak. A hétköznapi életben az álarc kifejezetten veszélyes. Rádermedhet az ember arcára, és akkor a személy elveszti a kapcsolatát belső lényegével. Nehezen nézünk szembe önmagunkkal.

Nem könnyű elfogadni önmagunkat és korlátainkat. Senki sem tökéletes születése pillanatában, de a személyiségünket valamiképpen ki kell bontakoztatnunk, meg kell valósítanunk, fel kell fedeznünk a magunk talentumait, és a talentumainkat kamatoztatni kellene. Az, hogy el tudjuk-e fogadni önmagunkat, teljesen attól függ, hogy milyen az Istennel való kapcsolatunk. Tudjuk-e olyan szemmel nézni magunkat, mint ahogyan a Teremtő, Elfogadó és Szerető Isten tud minket nézni? Ahogy ő itt és most elfogad engem a korlátaimmal, a lehetőségeimmel, a pillanatnyilag megvalósuló önmagammal, vagyis amilyen vagyok. Képes vagyok-e én ezt a szeretetet úgy viszonzni, hogy szeretettel elfogadom magam, mint a kibontakozás lehetőségét? Hamar elmúlik a farsangi hangos vigasság időszaka. Utána egy sokkal csendesebb idő következik, amelyben az igazi ideálkép felé vezető úton az önvizsgálat sok értékes információt adhat számunkra. Nekünk, keresztény embereknek nagyon nagy ajándékunk van: Jézus Krisztus, aki Megváltó, ugyanakkor egy teljes értékű emberi életet is tárt elénk. Ő keresztény örömünk és reményünk forrása.

HUMOR

A kisbéka sétál az úton. Egyszer csak egy elágazáshoz ér és megdöbbenve olvassa: "

Balra a szépek, jobbra az okosak.

"A kisbéka felsóhajt:- Most szakadjak ketté?"

A hittan órán a becsületről tanulnak a gyerekek. A pap feltesz nekik egy beugratós kérdést:

- Gyerekek, ha én eladom a házamat, autómot, mindenemet, és a pénzt a templomnak adományozom, akkor ettől már a Mennybe jutok?

- Neeem! - felelik a gyerekek.

- És ha minden nap kitakarítom a templomot, és gondozom a kertjét, akkor ez már elég ahhoz, hogy a Mennybe jussak?

- Neeem! - válaszolják ismét.

A pap büszkén néz a gyerekekre:

- Tehát, mondjátok meg nekem, mi kell ahhoz, hogy a Mennybe jussak?

Egy kisfiú rávágja:

- Először is meg kell halnod!

A 20 éve végzett közgazdász ellátogat egykori iskolájába, és egykori tanárával beszélgetve arra jön rá, hogy a vizsgakérdések ma is teljesen ugyanazok, mint 20 évvel azelőtt. Mikor megjegyzi a tanárnak, hogy úgy látszik, a tudomány semmit sem változik, a tanára így felel:

- Igen a kérdések teljesen ugyanazok, mint régen, de a válaszok már teljesen mások!

Az orvos idegesen telefonál a betegének:- Uram, a gyógyszert, amit tegnap írtam fel, ne szedje be! Időközben kiderült, hogy nem a maga pulzusa ver túl gyorsan, hanem az én órám késik.